

[Bomholt.]

borgerlige Gruppe i Kommunalbestyrelsen har udfærdiget en Redegørelse, der har været Kronikker i københavnske Blade, og et Par Taler i Dag har haft Slagside mod Syd. Under disse Forhold har jeg udtalt, ikke af Frygt, men ud fra Ønsket om Klarhed, at der i det foreliggende Tilfælde ikke vil blive Tale om at kopiere andre Lande, og jeg tror ikke, denne Klarlæggelse paa den socialdemokratiske Gruppens Vegne har været forgæves.

Jeg forstaaer, at der er Interesse for Lovforslaget, betydelig Interesse endda. Hvad Kritikken af de enkelte Punkter angaar, har Socialministeren jo svaret meget indgaaende; om disse enkelte Punkter kan der naturligvis forhandles i det Udvalg, der skal nedsættes, og forhaabentlig vil Arbejdet der gaa hurtigt fra Haanden.

Søren P. Larsen: Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger vedrørende nogle Enkeltheder. Det ærede Medlem Hr. Rager talte om Surhed fra min Side. Ja, selv om man skal være forsigtig med at spaa, vil jeg dog sige, at vi vist aldrig nogen Sinde vil faa et Regeringsforslag fremsat, som det ærede Medlem Hr. Rager ikke roser umiddelbart efter Fremsættelsen. Det har det ærede Medlem Hr. Rager nu udviklet sig til at gøre, og jeg tror, at den højtærede Minister, næste Gang han fremsætter et Lovforslag, i Bemærkningerne skal optage et lille Stykke, der siger saadant noget som: det ærede Medlem Hr. Rager har allerede givet sin Tilslutning til Lovforslaget.

Overfor de fremsatte Bemærkninger skal jeg kun sige, at den højtærede Minister jo gav Forklaringer paa, hvad „andre egnede Organer“ var, og hvad „en passende Betaling“ var. Disse Forklaringer kan vi jo tage paa den Maade, at den højtærede Minister vil have Lovforslaget paa disse Punkter affattet saaledes, at det overlades til Ministerens Skøn, Ministerens Forgødtbefindende, den højtærede Minister ønsker ikke Bestemmelser ind, hvorefter det fastlægges. Ministeren ønsker Lovforslaget gennemført i en saadan Skikkelse, at den fulde administrative Magt ligger hos ham, og det er der ikke noget at sige til. Jeg kan ikke forstaa den højtærede Ministers Bemærkninger overfor den Henvendelse, der her har fundet Sted, paa anden Maade.

Saa var den højtærede Minister inde paa, at kun paa et enkelt Punkt var Ministeriets Skrivelse af 15. Marts 1933 til Arbejdsløshedsraadet vejledende for Raadet, idet Ministeriet har skrevet i Slutningen af

denne Skrivelse i Anledning af Henvendelsen fra Børnesagens Fællesraad, at

„Ministeriet vilde finde det rigtigst, at disse Synspunkter blev lagt til Grund ved Raadets Overvejelser.“

Men jeg vil gøre opmærksom paa, at i næste Linie staaer der netop:

„Til nærmere Orientering for Raadet vedlægger man de i Ministeriet udarbejdede Bemærkninger til de forskellige Forslag eller Grupper af Forslag.“

Heraf kan jeg ikke se andet, end at de forskellige private, de 150 Forslag, der er fremsat til Ministeriet, er fremsat med Bemærkninger til Arbejdsløshedsraadet — vi kender blot ikke disse Bemærkninger. Og det var Aarsagen til, at jeg hævdede — og jeg mener ogsaa paa Grundlag af det, der staaer her i Skrivelsen at kunne hævde —, at det er en delvis bunden Opgave, Arbejdsløshedsraadet har været stillet overfor, naar Ministeriet vedlægger til Orientering Bemærkninger til de forskellige Forslag eller Grupper af Forslag.

Den højtærede Minister udtalte, at det, jeg havde fremført, var Udtryk for en blid Resignation, der var ingen Surhed, og den højtærede Minister vilde hævde, at han daglig fik Henvendelser fra de unge, fra interesserede unge vedrørende dette vanskelige Spørgsmaal. Jeg forstaaer godt den højtærede Ministers Bemærkninger, ogsaa Bemærkningerne om det sure og om Mælkesyre, eller hvad det nu var, den højtærede Minister talte om; den Tilslutning, der fra konservativ Side blev givet til Lovforslaget, indeholdt jo ogsaa et lille Stønk af Syre til Slut foruden de øvrige Bemærkninger til Lovforslagets Enkeltheder. Da jeg hører, at Lovforslaget skal i Udvalg, hvad jeg næsten ikke havde turdet tro paa, fordi det er fremsat paa et saa fremrykket Tidspunkt, at det var om at gøre at faa det ført hurtigt igennem, vil vi naturligvis deltage i Udvalgsarbejdet, men jeg maa fastholde, at de saglige Indvendinger, jeg har rettet mod Lovforslaget, da jeg første Gang havde Ordet, i det store og hele dækker den Opfattelse, vi for vort Vedkommende har.

Den højtærede Minister har jo Tid til at besvare saa mange Spørgsmaal, men den højtærede Minister havde dog ikke Tid til at besvare Spørgsmaalet om, hvorvidt Regeringen vilde anvende Arbejdsløshedsloven af 23. Juni i Fjor, § 31, der henviser til at sætte Arbejder i Gang og paa den Maade give den naturlige Beskæftigelse, selv om det skete under Nødhjælpsarbejdets Form, i Stedet for at ty til den Nødhjælp, der ligger i det fremsatte Forslag.